

Zadeva C-277/22**Predlog za sprejetje predhodne odločbe****Datum vložitve:**

22. april 2022

Predložitveno sodišče:Fővárosi Törvényszék (županijsko sodišče v Budimpešti,
Madžarska)**Datum predložitvene odločbe:**

22. marec 2022

Tožeča stranka:

Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt.

Tožena stranka:Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (madžarski
regulativni organ za energetske sektor in javne službe)

Fővárosi Törvényszék (županijsko sodišče v Budimpešti, Madžarska)

[...] **(ni prevedeno) Tožeča stranka:** Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt. [...] (ni prevedeno) Budimpešta (Madžarska) [...] (ni prevedeno))

[...] **(ni prevedeno) Tožena stranka:** Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (madžarski regulativni organ za energetske sektor in javne službe) [...] (ni prevedeno) Budimpešta [...] (ni prevedeno))

[...] **(ni prevedeno) Intervenient v podporo toženi stranki:** FGSZ Földgázszállító Zrt. [...] (ni prevedeno) Siófok (Madžarska) [...] (ni prevedeno))

[...] **(ni prevedeno) Predmet spora:** preučitev zakonitosti upravne odločbe [...] (ni prevedeno) s področja energije

Sklep:

Predložitveno sodišče začne postopek predhodnega odločanja pred Sodiščem Evropske unije glede razlage člena 41(17) Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z

zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES, v povezavi s členom 47 Listine o temeljnih pravicah.

Predložitveno sodišče predloži Sodišču Evropske unije naslednji vprašanji za predhodno odločanje:

1. **Ali je treba člen 41(17) Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (v nadaljevanju: Direktiva) ob upoštevanju člena 47 Listine o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero je v postopkih pred regulativnim organom te države članice, v katerih se določajo tarife za omrežnino, tarife za storitve, ki jih lahko opravijo sistemski operaterji po posebnih tarifah, in tarife za priključitev, položaj stranke, ki jo odločitev neposredno zadeva, priznan samo zadevnemu sistemskemu operaterju, zaradi česar ima le on pravico do pravnega sredstva zoper odločbo, sprejeto v tem postopku?**
2. **Če je odgovor Sodišča na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 41(17) Direktive ob upoštevanju člena 47 Listine o temeljnih pravicah razlagati tako, da je treba ob uporabi te določbe v zadevi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, udeleženca trga z zemeljskim plinom, ki se znajde v položaju, kot je položaj tožeče stranke, ki ji sistemski operater na podlagi odločbe regulativnega organa države članice o določitvi tarif za omrežnino, tarif za storitve, ki jih lahko opravijo sistemski operaterji po posebnih tarifah, in tarif za priključitev zaračunava tarifo za storitev, ki se lahko opravi po posebni tarifi, šteti za stranko, ki jo ta odločitev zadeva, in ki ima kot taka zoper njo pravico do pravnega sredstva?**

[...] (ni prevedeno) [postopkovne določbe nacionalnega prava]

Obrazložitev

- 1 Predložitveno upravno sodišče v skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije Sodišče Evropske unije (v nadaljevanju: Sodišče) prosi za razlago določb prava Unije, ki so potrebne za rešitev spora v postopku v glavni stvari.

Predmet spora in upošteveno dejansko stanje

- 2 Z odločbo z dne 10. avgusta 2021 [...] (ni prevedeno) (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), ki jo je tožena stranka v vlogi nacionalnega regulativnega organa izdala v postopku, začetem po uradni dolžnosti v zvezi z družbo FGSZ Földgázszállító Zrt. (v nadaljevanju: FGSZ Zrt.) kot operaterjem prenosnega sistema zemeljskega plina, so bile na področju oskrbe z zemeljskim plinom za obdobje od 1. oktobra 2021 do 30. septembra 2025 določene lestvice za posebne tarife, ki jih lahko

uporablja operater prenosnega sistema, in za tarife za priključitev, ki jih je potrebno plačati za priključitev na plinovod. Tožeča stranka (Global NRG Zrt.) je gospodarska družba, ki se ukvarja s trgovanjem z zemeljskim plinom in uporablja prenosno omrežje zemeljskega plina kot uporabnik omrežja, in je pri predložitvenem sodišču vložila tožbo v upravnem sporu zoper izpodbijano odločbo. Za vsebinsko odločitev v sporu o glavni stvari je potreben predhodni odgovor Sodišča na postavljeni vprašanji za predhodno odločanje.

- 3 Izpodbijana odločba tožene stranke med drugim temelji na prejšnji odločbi z dne 30. marca 2021 [...] (ni prevedeno) o določitvi metodologije referenčnih cen, zoper katero je tožeča stranka prav tako vložila tožbo v letu 2021. S sodbo z dne 12. januarja 2022 [...] (ni prevedeno), ki še ni postala pravnomočna, je Fővárosi Törvényszék (županijsko sodišče v Budimpešti) odločbo tožene stranke [z dne 30. marca 2021] odpravilo in ji zadevo vrnilo v novo odločanje. Tožeča stranka zlasti zatrjuje, da je izpodbijana odločba nezakonita, ker naj bi bila, prvič, nezakonita tudi odločba [z dne 30. marca 2021], na kateri navedena odločba temelji, in, drugič, ker naj tožena stranka ne bi smela določiti tarife za storitev prenosa pravnega naslova. Dejansko se sklicuje na to, da navedena storitev spada v kategorijo „neprenosnih storitev“ v skladu z določbo člena 3, točka 15, Uredbe Komisije (EU) 2017/460 z dne 16. marca 2017 o oblikovanju kodeksa o usklajenih tarifnih strukturah za plin. Tožeča stranka nadalje zatrjuje tudi kršitev členov 4(4) in 19(2) te uredbe in primarno predlaga odpravo izpodbijane odločbe.
- 4 Tožena stranka predlaga, naj se tožba v upravnem sporu zavrne, primarno zaradi pomanjkanja procesnega upravičenja tožeče stranke in podredno zaradi neutemeljenosti tožbe.

Razlogi za predlog za sprejetje predhodne odločbe in navedbe strank

- 5 Predložitveno sodišče kot predhodno vprašanje preverja, ali ima tožeča stranka, uporabnik omrežja, pravico do pravnega sredstva zoper izpodbijano odločbo, s katero so določene tarife, ki jih uporablja sistemski operater. V skladu z veljavnimi nacionalnimi pravili se v postopkih določanja tarif za omrežnine, tarif za storitve, ki jih lahko opravijo sistemski operaterji po posebnih tarifah, in tarif za priključitev, šteje za stranko, ki jo odločitev neposredno zadeva, le zadevni sistemski operater.
- 6 Po mnenju tožeče stranke so tarife, določene z izpodbijano odločbo, zavezujoče tako za operaterja kot za uporabnika omrežja in zato neposredno zadevajo pravice in pravne interese obeh strank, saj če te tarife niso bile določene v skladu z zakonom, utrpijo škodo uporabniki omrežja. Tožeča stranka se kot trgovec z zemeljskim plinom v zvezi z izpolnjevanjem svojih komercialnih pogodb ne more odločiti, da ne bo uporabila storitve prenosa pravnega naslova, navedene v izpodbijani odločbi, ki ji jo družba FGSZ Zrt. samodejno in obvezno zaračunava po veljavni tarifi. Za trgovca z zemeljskim plinom to ni neobvezna dodatna storitev, temveč edini način izvajanja njegove dejavnosti trgovanja z zemeljskim

plinom z drugimi trgovci, tako da zadeva pravice in pravne interese vseh uporabnikov storitve in drugih udeležencev na trgu, ki se nahajajo v podobnem položaju (imetniki dovoljenja za trgovanje z zemeljskim plinom).

- 7 Tožeča stranka trdi, da je imela v skladu z nacionalno zakonodajo pravico do pravnega sredstva v postopku določitve metodologije referenčnih cen, na katerih temeljijo tarife za omrežnino ter se določajo popusti, multiplikatorji in sezonski faktorji v zvezi s tarifami za upravljanje prenosnega omrežja, zato meni, da je razlikovanje, v skladu s katerim nima pravice do pravnega sredstva zoper izpodbijano odločbo o določitvi tarif za omrežnino, tarif za storitve, ki jih lahko opravijo sistemski operaterji po posebnih tarifah, in tarif za priključitev, diskriminatorno in v nasprotju s pravom Unije. Po njenem mnenju za status osebe, ki jo zadeva odločitev, ni upoštevno, ali trgovec omrežnino prevali dalje v obliki stroškov ali ne.
- 8 Tožena stranka izpodbija pravico tožeče stranke do pravnega sredstva z utemeljitvijo, da tožeča stranka ni bila stranka v postopku izdaje izpodbijane odločbe in da med tožečo stranko in predmetom tožbe ni neposredne povezave. Zatrjuje, da izpodbijana odločba neposredno nalaga obveznosti le družbi FGSZ Zrt. in torej na položaj tožeče stranke ne vpliva neposredno, ampak le posredno. Sklicuje se tudi na nacionalno zakonodajo, v skladu s katero je v postopku izdaje izpodbijane odločbe status stranke, ki jo odločitev neposredno zadeva, priznan le zadevnemu sistemskemu operaterju. Tožena stranka prereka, da bi bila uporaba sporne storitve prenosa pravnega naslova in plačilo po ustrezni tarifi za tožečo stranko obvezna, in trdi, da končno breme tarife ne pade nujno na tožečo stranko, saj ima ta možnost, da jo prevali dalje. V zvezi s tem ugotavlja, da bi priznanje pravice do pravnega sredstva tožeči stranki pomenilo, da bi bilo mogoče vsakogar, ki nosi končno breme navedene tarife, šteti za „stranko, ki jo zadeva odločitev regulativnega organa“, in bi kot tak lahko sprožil upravni spor v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari.
- 9 Tožena stranka se sklicuje na uvodno izjavo 33 Direktive, iz katere je razvidno, da pojem „stranka, ki jo zadeva odločitev“ v Direktivi ni opredeljen, zato ga je treba razlagati in določiti z nacionalno zakonodajo. V skladu z nacionalno sodno prakso je kot predpogoj za vsebinsko odločanje o sporu treba izkazati neposredni pravni interes, zgolj gospodarski interes ne zadošča za utemeljitev pravice do pravnega sredstva.

Upoštevna zakonodaja

- 10 Pravo Evropske unije:
 - Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES: člen 41(17)
 - Listina Evropske unije o temeljnih pravicah: člen 47

Nacionalna zakonodaja:

- A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (Get.) (zakon št. XL iz leta 2008 o oskrbi z zemeljskim plinom; v nadaljevanju: zakon o oskrbi z zemeljskim plinom):

Člen 129/B

1. V postopkih za določitev tarif za omrežnino, tarif za storitve, ki jih lahko opravijo sistemski operaterji po posebnih tarifah, in tarif za priključitev, se za stranko, ki jo odločitev neposredno zadeva, šteje samo zadevni sistemski operater.
 2. V postopkih določanja metodologije referenčnih cen, na katerih temeljijo tarife za omrežnino in s katerimi se določajo popusti, multiplikatorji in sezonski faktorji v zvezi s tarifami za upravljanje prenosnega omrežja, se za stranke, ki jih odločitev neposredno zadeva, štejejo tudi osebe, ki imajo pravico, da se z njimi opravi posvetovanje v zvezi s tarifami za upravljanje prenosnega omrežja.
- A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) (zakon št. I iz leta 2017 o upravnem sporu)

Člen 17 Postopek lahko začne

- a) oseba, katere pravico ali pravni interes upravni akt neposredno zadeva;
- [...].

Člen 48 Zavrženje

1. Sodišče tožbo [v upravnem sporu] zavrže, če:

[...]

- c) tožbe ni vložila oseba, ki je za to upravičena po zakonu;

[...].

Navedba razlogov za predložitev vprašanj za predhodno odločanje

- 11 Predložitveno sodišče je upravno sodišče, ki je pristojno za obravnavo tožbe zoper izpodbijano odločbo, ki jo je izdal nacionalni regulativni organ. Da bi se lahko lotilo vsebinskega odločanja o tožbi tožeče stranke, mora najprej odločiti o predhodnem vprašanju, ali ima tožeča stranka – glede na vse okoliščine zadeve – pravico do pravnega sredstva na podlagi člena 41(17) Direktive. Če je bil sodni postopek začel na zahtevo neupravičene osebe, bo treba, v skladu z nacionalno zakonodajo in zaradi obstoja procesne ovire, tožbo v upravnem sporu zavreči. Če

pa bi se ugotovilo, da je tožeča stranka upravičena sprožiti sodni postopek, bo treba v naslednjem koraku, kot predhodni pogoj za vsebinsko odločitev v zadevi, preveriti, ali ima tudi procesno upravičenje, torej ali izpodbijana odločba neposredno zadeva njene pravice ali pravne interese.

- 12 Direktiva v zvezi s pravnim sredstvom zoper odločitve regulativnega organa ne opredeljuje pojma „stranka, ki jo zadeva odločitev regulativnega organa“ iz člena 41(17) Direktive, zato je treba ta pojem preučiti ob upoštevanju usmeritev, ki izhajajo iz sodne prakse Sodišča. V sodbah z dne 19. marca 2015, E.ON Földgáz Trade (C-510/13, EU:C:2015:189; v nadaljevanju: sodba E.ON Földgáz) in z dne 16. julija 2020, Komisija/Madžarska (tarife za dostop do prenosnih omrežij električne energije in zemeljskega plina) (C-771/18, EU:C:2020:584; v nadaljevanju: sodba C-771/18) je Sodišče preučilo, prvič, krog oseb, ki imajo na podlagi predpisov Unije o urejanju notranjega trga z zemeljskim plinom pravico vložiti pravno sredstvo zoper odločbo nacionalnega regulativnega organa, in drugič, tudi z vidika načela učinkovitega sodnega varstva, vsebino obveznosti držav članic, da vzpostavijo take postopke za uveljavljanje pravnega sredstva. V zadevi, ki jo obravnava predložitveno sodišče, je smotno podrobneje razložiti oba vidika.

Prvo vprašanje za predhodno odločanje - Uporaba nacionalne zakonodaje, ki omejuje pravico do pravnega sredstva

- 13 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem za predhodno odločanje Sodišče prosi za razlago glede vsebine obveznosti držav članic na podlagi člena 41(17) Direktive v povezavi z načelom učinkovitega sodnega varstva iz člena 47 Listine o temeljnih pravicah. Sprašuje, ali je s pravom Unije skladna zakonodajna ureditev države članice, ki se uporablja v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero se v postopkih določanja tarif za omrežnino, tarif za storitve, ki jih lahko opravijo sistemski operaterji po posebnih tarifah, in tarif za priključitev, samo zadevni sistemski operater šteje za osebo, ki jo odločitev neposredno zadeva (člen 129/B(1) zakona o oskrbi z zemeljskim plinom). Nacionalna zakonodaja *ex lege* omejuje upravičenca do pravnega sredstva, ne da bi upravnemu sodišču omogočala kakršno koli preverjanje ali individualno presojo, kar po mnenju predložitvenega sodišča pomeni nesorazmerno omejitev pravice do pravnega sredstva, določene v členu 41(17) Direktive.
- 14 Za razlago pojma „oseba, ki jo zadeva odločitev“ iz člena 41(17) Direktive je pristojno Sodišče. Predložitveno sodišče se tako brez predhodne, določne in jasne razlage Sodišča ne more sklicevati na primarnost prava Unije in se izogniti uporabi nacionalnega predpisa, ki ni v skladu s pravom Unije. Ker ne obstajajo jasne razlagalne usmeritve Sodišča, mora predložitveno sodišče ob uporabi nacionalnega prava tožbo v upravnem sporu, ki jo je vložila tožeča stranka, zavreči kot nedopustno, saj je v skladu z nacionalnim pravom tožeča stranka izključena iz kroga oseb, ki imajo pravico sprožiti sodni postopek. Pravna razlaga Sodišča je zato nujna za uveljavljanje pravice do sodnega varstva, ki je zagotovljena s členom 41(17) Direktive in členom 47 Listine o temeljnih pravicah.

- 15 V sodbi C-771/18, izdani po postopku zaradi neizpolnitve obveznosti št. INFR(2014)2271, ki ga je sprožila Evropska komisija, je Sodišče preučilo, ali so bili postopki za uveljavljanje pravnih sredstev, ki jih je vzpostavil madžarski zakonodajalec, v skladu s pravom Unije, med drugim s členom 41(17) Direktive, ki bi ga bilo treba preučiti tudi v tej zadevi. Komisija je zlasti očitala, da se je v skladu z določbami člena 129/A(3) in (4) zakona o oskrbi z zemeljskim plinom, ki je veljal do 20. decembra 2016, glede postopkov za določitev tarif za omrežnine, tarif za storitve, ki jih lahko opravijo sistemski operaterji po posebnih tarifah, in tarif za priključitev, za stranko v postopku lahko štel in kot tak tožbo v upravnem sporu lahko vložil samo sistemski operater. Vendar je po tem, ko je Komisija sprožila postopek, [madžarski] zakonodajalec sporne določbe razveljavil in Komisija je to sprejela kot rešitev problema, čeprav je vztrajala pri očitku, da Madžarska ni v celoti izpolnila svojih obveznosti, ker ni vzpostavila ustreznega mehanizma za zagotovitev pravice do pravnega sredstva zoper odločbe nacionalnega regulativnega organa v smislu člena 41(17) Direktive.
- 16 Čeprav Sodišču v postopku zaradi neizpolnitve obveznosti ni bilo treba preučiti postopkov uveljavljanja pravnih sredstev iz člena 129/A(3) in (4) zakona o oskrbi z zemeljskim plinom, ki so veljali do 20. decembra 2016, je treba izpostaviti podobnost med prejšnjo in sedanjo ureditvijo v tem zakonu. Najpomembnejša podobnost je v tem, da oba modela ureditve kot stranko, ki jo odločitev neposredno zadeva, določata zgolj sistemskega operaterja, zaradi česar ima samo ta pravico do sodnega varstva. Po mnenju predložitvenega sodišča vsebina člena 129/A(3) in (4) zakona o oskrbi z zemeljskim plinom, ki je veljal do 20. decembra 2016, ustreza vsebini trenutno veljavnega člena 129/B(1) tega zakona, tako da je veljavna ureditev enaka določbam, ki jih je takrat izpodbijala Komisija.
- 17 Sodišče je v točki 50 sodbe E.ON Földgáz navedlo, da čeprav morata biti procesno upravičenje in pravni interes posameznika načeloma opredeljena v nacionalnem pravu, pravo Unije poleg spoštovanja načel enakovrednosti in učinkovitosti vseeno zahteva, da nacionalna zakonodaja ne krši pravice do učinkovitega sodnega varstva, kot je določena v členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
- 18 Predložitveno sodišče glede na ugovore Komisije zoper model pritožbenega postopka iz leta 2016 meni, da je treba na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti tako, da je treba člen 41(17) Direktive ob upoštevanju člena 47 Listine o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki za postopek pred regulativnim organom te države članice za določitev tarif za omrežnino določa, da je sistemski operater edina stranka, ki jo odločitev neposredno zadeva, ki ima kot taka pravico do pravnega sredstva zoper odločbo, sprejeto v tem postopku. Po mnenju predložitvenega sodišča namreč člen 129/B(1) zakona o oskrbi z zemeljskim plinom krog upravičencev do pravnega sredstva zoper odločbe regulativnega organa neupravičeno omejuje samo na sistemskega operaterja, s čimer je drugim udeležencem na trgu zemeljskega plina, ki bi jih ta odločba lahko neposredno zadevala, onemogočena možnost vložitve pravnega sredstva.

- 19 Glede na vse navedeno v primeru, da Sodišče na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovori pritrdilno, člena 129/B(1) zakona o oskrbi z zemeljskim plinom ne bo mogoče uporabiti v tem postopku v glavni stvari v delu, v katerem se nanaša na pravico tožeče stranke, da sproži sodni postopek, ker nacionalna ureditev ni v skladu z določbami prava Unije glede pravice do pravnega sredstva, niti z načelom učinkovitega sodnega varstva iz člena 47 Listine o temeljnih pravicah. Ker bi se v tem primeru pravo Unije uporabljalo neposredno in bi imelo prednost pred nacionalnim pravom, tako da bi bilo treba tožeči stranki priznati splošno pravico, da sproži sodni postopek, je treba odgovoriti tudi na drugo vprašanje za predhodno odločanje, ki se nanaša na obseg procesnega upravičenja tožeče stranke, kot je opredeljen s pravom Unije, ki je povezan z njeno neposredno prizadetostjo v konkretnem primeru.

Drugo vprašanje za predhodno odločanje - Procesno upravičenje udeleženca na trgu kot tožeče stranke

- 20 Z drugim vprašanjem želi predložitveno sodišče v zvezi z določbami zakonodaje Unije o ureditvi notranjega trga z zemeljskim plinom, ki določajo krog oseb, ki so upravičene do vložitve pravnega sredstva zoper odločitve regulativnega organa, od Sodišča dobiti razlago in usmeritve glede tega, ali je treba udeleženca na trgu, ki se znajde v položaju, kot je položaj tožeče stranke v upravnem sporu zoper izpodbijano odločbo, ki je predmet postopka v glavni stvari, šteti za „stranko, ki jo zadeva odločitev regulativnega organa“.
- 21 Po mnenju predložitvenega sodišča je to vprašanje podobno tistemu, ki ga je Sodišče preučilo v sodbi E.ON Natural Gas. V skladu s točko 48 te sodbe je pravica do pravnega sredstva družbe E.ON Trade Földgáz Zrt. temeljila na dejstvu, da je slednja bila imetnica nekaterih pravic in je bilo treba šteti, da so njene pravice lahko bile kršene z odločbo regulativnega organa. V točki 49 sodbe E.ON Földgáz je Sodišče navedlo, da če področje na ravni Unije ni urejeno, se v nacionalnem pravnem redu vsake države članice določijo pristojna sodišča in postopkovna pravila za pravna sredstva, ki zagotavljajo varstvo pravic, ki jih posameznikom daje pravo Unije, vendar so države članice odgovorne za to, da v vsakem primeru zagotovijo učinkovito varstvo teh pravic. Države članice pa morajo to pristojnost izvajati ob spoštovanju in brez kršitve pravice do učinkovitega sodnega varstva, ki jo zagotavlja člen 47 Listine o temeljnih pravicah.
- 22 Glede na zgoraj navedeno je treba v postopku v glavni stvari, ki poteka pred predložitvenim sodiščem, razložiti člen 41(17) Direktive, da bi bilo moč odločiti, ali je treba tožečo stranko – gospodarsko družbo, ki opravlja dejavnost trgovanja z zemeljskim plinom in ki kot uporabnik omrežja uporablja prenosno omrežje zemeljskega plina – šteti za osebo, ki je upravičena do pravic iz te Direktive in katere položaj zadeva ali bi lahko zadevala odločitev regulativnega organa o določitvi tarif za omrežnino, tarif za storitve, ki jih lahko opravijo sistemski operaterji po posebnih tarifah, in tarif za priključitev, tako da bi ji bilo treba priznati pravico do pravnega sredstva. Za rešitev tega vprašanja je pomembna tudi

trditev, ki jo je tožeča stranka navedla v tožbi v upravnem sporu, in sicer da je izpodbijana odločba v nasprotju s pravom Unije, ker krši člen 3, točka 15, člen 4(4) in člen 19(2) Uredbe 2017/460, in ki jo je mogoče vsebinsko preučiti le, če predložitveno sodišče potrdi tožnikovo procesno upravičenje.

- 23 Predložitveno sodišče predlaga odgovor, da ima udeleženec na trgu zemeljskega plina, ki se znajde v položaju, kot je položaj tožeče stranke v primeru, kot je ta iz postopka v glavni stvari, pravico do pravnega sredstva, ker je lahko neposredno prizadet. Podlaga za to je v tem, da sistemski operater, ki ga izpodbijana odločba neposredno zavezuje, samodejno in obvezno zaračunava po tarifah, določenih s to odločbo, tožeči stranki kot udeležencu na trgu, ki se ukvarja s trgovanjem z zemeljskim plinom, ki mora po teh tarifah plačati sistemskemu operaterju, in če te obveznosti ne izpolni, ne more opravljati svoje dejavnosti trgovanja z zemeljskim plinom. Zato morebitna nezakonnost – v tem primeru, neskladnost s pravom Unije – izpodbijane odločbe neposredno zadeva pravice in pravne interese tožeče stranke.
- 24 Glede na vse zgoraj navedeno je treba, da bi bilo moč podati odgovor na predhodno vprašanje o tem, ali sta v postopku o glavni stvari podani pravica do vložitve tožbe in procesno upravičenje – torej neposredna kršitev pravic ali pravnih interesov tožeče stranke –, nujno pridobiti odgovor na obe vprašanji za predhodno odločanje.
- 25 [...] (ni prevedeno)
- 26 [...] (ni prevedeno) [postopkovne določbe nacionalnega prava]

Budimpešta, 22. marec 2022.

[...] (ni prevedeno) [podpisi]